

Rzymskiej przed papieskimi prowizjami biskupstw i niektórych opactw, oraz odnośnej dokumentacji ze źródeł watykańskich. Druga jej część — to odnalezione teksty, przygotowywane przez kardynałów relatorów i rozsyłane do uczestników konsystorzów papieskich przed obsadą biskupstw polskich, w drugiej połowie XVI wieku. Na początku stulecia, kardynał relator, który przedstawił na konsystorzu beneficjum i kandydata, ujmował wszystkie zebrane wiadomości w tzw. „relację konsystorialną”. Tekst relacji służył wyłącznie jemu samemu przy referowaniu sprawy, i nie był przesyłany uczestnikom konsystorza.

W ramach wielkiej reformy podjętej przez Sobór Trydencki, nastąpiły zmiany w procedurze udzielania tych beneficjów. Referujący kardynał miał obowiązek odpowiednio wcześniej przed konsystorzem przesłać papieżowi i kardynałom pisemną informację o stanie beneficjum (o kościele katedralnym lub opactwie) i o kwalifikacjach osoby promowanej. Teksty te, określone początkowo ogólną nazwą memoriałów, z czasem uzyskały nazwę „propozycji”. Propozycje, jako specyficzny typ dokumentacji, nie były przedmiotem szczegółowych studiów w dotychczasowej literaturze.

Wobec faktu, że zachowało się niewiele najstarszych protokołów procesów informacyjnych (pierwsze znane polskie protokoły pochodzą dopiero z 1588 r.) teksty propozycji, sporządzane na ich podstawie, są niezmiernie cennym materiałem dla różnego rodzaju poszukiwań i badań. Jednocześnie świadczą o wielkim wysiłku, jaki wkładano, aby zadośćuczynić wymogom stawianym przez Sobór, a tym samym dają obraz, jaki przebiegał proces recepcji podjętej reformy w Kościele.

Praca ukazała się w Papieskim Instytucie Studiów Kościelnych w Rzymie (Piazza B. Cairoli 117) w ramach serii *Studia ecclesiastica* 18, *Historica* 11, *Fontium textus* 2.

(Red.)

KSIĄŻKI NADEŚLANE DO REDAKCJI

Wydawnictwo Naukowe PWN — Spółka z o.o.
00-950 Warszawa, ul. Miodowa 10

Świderkówna Anna, *Rozmowy o Biblii*, Warszawa 1994, str. 104.